

۲۰۱۹/۰۱/۰۷

پوهندوی آصف بهاند

مطیع الله تراب،

د ډکو زرونو چیغه

(په پښتو اوسني شعر کې یو نوی باب)

۵

زه د تراب شعرونه او د تراب غږ د افغانستان د خلکو د ډکو زرونو چیغه گڼم. (آصف بهاند)

«بند به تر څو د خپل تقدیر په ځنځیرونو پروت یم
زه به تر کومه ستا پر پښو او په لاسونو پروت یم
ته به تر کومه خپل ځان حق ما به نا حق بولي
زما اطاعت به د خپل ځان مسلم حق بولي
چې د مظلوم څېرې گریوان ته تار او ستن پاتې دي
څو محدود کسه دي چې دې خاوري ته ژمن پاتې دي»

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

تراب د جگړې د نسل هغه شاعر دی چې د اورونو له بټۍ راوتی دی او د شعر ژبه یې هم د اور په څېر تونده او سوځونکې ده، خو داسې مینه هم په کې نغښتې ده چې په امیدونو پورې نښتې ده، د وطن مینه او له خلکو سره مینه یو محروم، خپل شوی او له هره اړخه تر فشار لاندې قوم د پوهولو او بیدارولو مینه. د تراب ټول فکر، ذکر، قلم، ژبه او هر څه د خپل وطن حالاتو ته متوجه دي د افغاني ټولني او په تېره د پښتنو د ژوند نیمگړتیاوو ته یې خپل کلام وقف کړی دی. تراب په گل، بلبل، هجران، معشوقه او نورو هغو مفاهیمو کې نه دی راگیر لکه ځینې قلموالو او شاعرانو چې د خپلو تخلیقاتو مخ وراړولی دی. د تراب مخاطبین درې ډلې خلک دي:

– ټول ولس، چې دوی ته تراب د تاریخ په رڼا کې، په وطن کې د روانو حالاتو نیمگړتیاوو ته په اشارې سره حقایق بیانوي،

– د ټولني نوی نسل، چې تراب یې په حقایقو خبرول او روینول غواړي،

– د وطن او خلکو دوښمنان چې د وطن تاریخ، جغرافیه او هر څه یې لیلام ته وړاندې کړي دي. هغه کسان یې مخاطبین دي چې د خپلو شخصي گټو له پاره یې د وطن دوښمنانو ته مخه، خو وطن ته شا کړي ده. تراب هغوی ته وايي چې وطن د چا دی، څوک یې ساتنه او پالنه کوي او په پای کې به مختوري څوک وي.

د تراب په هر شعر کې تاریخي حقایقو ته په کتو سره ډیرو عمده ټولنیزو او سیاسي نیمگړتیاوو ته پام ساتل شوی دی او په خپل کوچگر قلم او هنر سره یې د تاریخ او سیاست پند کتابونه په یوه ټوټه شعر کې په هنري ژبې سره بیان کړي وي.

تراب څنگه چې په ټولنه او سیاست کې روان عیني ترخه حقایق په سحرگره ژبه انځوروي، په هماغسې سحرگر انداز سره یې داسې وړاندې کوي چې په نیغه د خپلو اورېدونکو په زړونو کې ورننوزي او ځانته ځای پیدا کوي. دا د ده د کلام او د ده د پیام هغه قوت دی چې په نورو شاعرانو کې ډېر لږ لیدل کېږي. په اوسنی پښتو شاعرۍ کې حماسي - تغزلي رنگ په گډه لیدل کېږي، خو د تراب په شعر کې حماسي، وطني او تاریخي رنگ ډېر غالب دی.

د تراب په شعر کې تر انځورونو، پیامونه ډېر د پام وړ او قوي دي. او دا پیامونه په داسې آهنگینه ژبه وړاندې کېږي چې پرې پوهېدل او منل یې اسانه کوي.

د تراب په شعرونو کې د شعار غاړه ډېره هسکه ده او دا شعارونه کله، کله پر ټولو لوستونکو، اورېدونکو او لیدونکو په تېره پر ځوانانو باندې تر حد زیات اثر بندي او ان تر دې چې کېدای شي چې ځینې ځوانان غیر قانوني کړنو ته وهڅوي.

د تراب کمال په دې کې دی چې ډېر اوږده او ترخه عیني واقعیتونه په نظم یا یوه غزل او کله، کله په یوه یا دوو بیتونو کې بیانوي او تر ټولو ښه دا چې حلاره هم ورته ښيي.

له شعر نه د اوسنی زماني غوښتنه داسې ده چې:

په شعر کې باید د ژوند، پرمختگ په باب خبرې وشي. ټولنیزو ستونزو ته د حل لار وښودل شي. په شعر کې باید د ژوند پیام نغښتې وي، نه د مرگ او تباهی. په شعر کې باید د پرمختگ انساني پیامونه نغښتې وي، نه د وژلو او وینو ټویولو، شاعر باید د مینې او عاطفې استازی وي، نه د مرگ استازی. د شاعر په کلام کې باید د ژوند هیلي سر را اوچت کړي، نه د مړینې.

او تراب هر کله دا کار کړی. د تراب کلام د ژوند زیری لري، ازغن به وي، خو د ازغیو په څنگ کې د حق ویلو او حق غوښتلو خواږه پیامونه هغه چا ته ورکوي چې په کلونو او عمرونو - عمرونو یې حق خورل شوی او ورنه اخستل شوی.

تراب د یوه خاموش اکثریت داسې چيغه ده چې د هنر په جامه کې یې د دوست او دوښمن تر غوږو او سترگو رسولي ده، تراب په خپل شعر کې د حق غوښتنې بیرق جگ کړی دی.

کوم توري چې تراب په خپل شعر کې کاروي، دا هماغه توري دي چې له امیرکروړه تر نن پورې ټولو شاعرانو کارولي دي. هر شاعر د خپل فکر په چچ او غلیبل کې ښکته پورته او لاندې باندې کړیږي او بیا یې د شعر په نامه څنگ په څنگه ایښي دي؛ خو د همدې تورو او کلماتو په کارولو او سره پییلو کې تراب داسې هنر کارولی دی چې

په زرونو او فکرونو باندې منگولې خښوي، زرونه خپلوي او ټول خلک، په تېره ځوانان داسې هڅوي چې وینه يې په ځوښ راولي او...
تراب په طبعي ډول د تورو او کلماتو په سره څنگ په څنگ اېښودلو کې داسې ځانگړی «منحصر به فرد» استعداد لري چې په بل چا کې تر اوسه نه دی ليدل شوی.

زه د تراب شعرونه او د تراب غږ د افغانستان د خلکو د ډکو زرونو چيغه گڼم.

په پای کې د تراب يو څو انتخابي بيتونه:

بند به تر څو د خپل تقدير په ځنځيرونو پروت يم
زه به تر کومه ستا پر پښو او په لاسونو پروت يم

ته به تر کومه خپل ځان حق ما به نا حق بولي
زما اطاعت به د خپل ځان مسلم حق بولي

چې د مظلوم څېرې گريوان ته تار او ستن پاتې دي
څو محدود کسه دي چې دې خاورې ته ژمن پاتې دي

*****

ویر وایلا او غمرازي په پښتو ژبه کيږي
میدان گټل او سربازي په پښتو ژبه کيږي

پښتو څرخي پوري تړلي او د دار ژبه شوه
پښتو فقط د جوالي او څوکيدار ژبه شوه

تگ و راتگ او خوشحالي په بله ژبه کيږي
طب اقتصاد انجینري په بله ژبه کيږي

پښتو آخر هم د مجبور وزیرستان ژبه شوه
پښتو په لوی لاس د مولا او طالب جان ژبه شوه

د پنځمې برخې پای

د پاڼو شمېره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ